

העם

הקורבן ה-105

מטוס הנוסעים חלוצי

שחופל

הופך לרוח רפאים

המטרייה את מנוחת

האומה

מעשה הטירוף הרצחני של אנשי ט"ו סמבר השחור בחרטום וביקורה של ראשי הממשלה אצל נשיא ארצות-הברית, חברו אל סופות החול בסניי שיסו את שברי מטוס הנוסעים הלובי שהופל שם. ואיימו לקברו.

רבים בישראל נטו להדחיק את הפרשה אל תתאכרתם, להתעורר בתיקווה שהיא תישכח ותצלול אל תהומות הנשיה. עתור נאי ישראל קפצו בשימחה על כל רמז בעתונות העולמית שהיה בו כדי להעיד כי גם העולם נוטה לשכוח.

לרוע המזל לא היתה הפרשה מסוג אלה שההיסטוריה פוסחת עליהן. גם אם נדמה כי תישכח, היא תוסיף לחזור כרוח רפאים ולהטריד את מנוחת האומה ואת מצפוננו. סימנים ראשונים להשכחות הצדדיות של הפרשה, כמו ניצולה לחתירה תחת מעמדו של הרמטכ"ל, רבי-אלוף דוד ("דדו") אלעזר, בידי חסידיו של שר הביטחון משה דיין, כבר החלו לבצבץ.

וכאלו כדי לסמל את התפקיד שמיעד הגורל למטוס הלובי לעתיד לבוא, הוא הניח השבוע מפרעה קטנה על החשבון. שבוע אחרי הפלת המטוס, אחרי שגוויות 104 החללים הועברו לארצותיהם ונקברו, חשפה הרוח המידברית בין שברי המטוס את גוויתו של קורבן נוסף. לפעמים עלו לה גוויה אחת לזעזע יותר מאשר מאה גוויות בידה. למרות זאת מסרה ההודעה הרשמית היבשה רק כי "הודעה על מציאת הגושה במסרה לנציגי הצלב האדום". שום פרטים לא נמסרו בעתונות לגבי זהותו של הקורבן ה-105 וגם לא לגבי סידורי העברת גופתו. מסך האימה ירד על סיפור הגוויה ה-105.

היתה זו גוויתו של ילד בן ארבע.

ראשיהממשלה

עוד פעם אחת וד'!

מה קרה

בפגישת

גולדה—ניכפון?

בדיקו לפני חודשיים, בראשית ינואר שנה זו, ניבא העולם הזה (1845) את תור צאות ביקורה של ראשיהממשלה גולדה מאיר בארצות-הברית ופגישתה עם הנשיא ניכסון:

גולדה נוסעת אל ניכסון מתוך אמונה שהיא תוכל לקנות ממנו מה שהיא רוצה, מבלי לשלם לו כל תמורה. על רקע זה הופכת נסיעתה לארצות-הברית לנסיעה בעלת תוכן פרסונאלי. בתוצאות ביקור זה תלוי עתידה הפוליטי של גולדה מאיר. אם תוכל גולדה לחזור מווינגטון עם הישגים כלשהם, אפילו לזרואית-עין, כמי עם ברור שהיא לא תפרוש עתה מכס ראשיהממשלה, תסכים להיכנע לדרישות חבריה ול"תביעת העם", תעמוד בראש רשימת המערך לכנסת, תרכיב ממשלה חדשה, ותפרוש רק שנה שנתיים אחר-כך.

גולדה לא המתינה עד לחזרתה לארץ. כ-48 שעות אחרי שיחתה עם הנשיא, בהופיעה בראיון הטלוויזיוני מול פני האומה בארצות-הברית, אישרה גולדה את תחזית העולם הזה, הכריזה, לקול צהלת חסידיה במערך, על נכונותה לחזור בה מקביעתה ה"סופית" וה"מוחלטת" שהיא לא תוסיף לכהן עוד כראשיהממשלה.

מה שגרם לגולדה להצהיר בנשימה אחת על קץ התיקויות לשלום בהקדם ("אין כל תזווה") ועל נכונותה לקבל את דין המפלגה ("המפלגה שלי"), היתה התמיכה הבלתי צפויה שקיבלה מהנשיא ריצ'ארד ניכסון.

חוב שיש כבוד. הבדיחה העממית שור אלת: מה ההבדל בין איטלקים לרומנים? התשובה היא: שניהם מוכנים למכור את האמא שלהם, אבל הרומנים לא יספקו אותה.

ריצ'ארד ניכסון ודאי אינו רומני. למר

רות ששום דבר אינו מחייב אותו לכך, הוא פרע השבוע חוב של כבוד שהוא חב לגולדה מאיר ולשגריר ישראל בי ווינגטון יצחק רבין, על שגייסו למעשה למענו את קולות יהדות ארצות-הברית בבחירות לנשיאות. ניכסון החזיר את הי חוב בצורת המלצה חסרת תקדים על כישוריו של יצחק רבין, ובצורת תמיכה בהמשך מועמדותה של גולדה כראש ממי שלת ישראל.

לאמריקאים ברור שאין כל טעם לתבוע עתה, בשנת בחירות, מישראל ויתורים או כניסה למשאומתן. אולם הגישושים ש ערכו בחודש האחרון, בשיתוף יועץ הי נשיא הד"ר הנרי קסינג'ר, נועדו להכין תוכנית פעולה לתקופה שלאחרי הבחירות בישראל. בפגישת ניכסון-גולדה הור שג כנראה הסכם לפיו תקפיד ארצות-הברית את המצב כפי שהוא במורח התיכון לשנה נוספת, לא תפעיל שום לחצים על ישראל ולא תימנע אספקת נשק מצה"ל. תמורת זאת ניתנה כנראה הבטחה כלשהיא על ויתור צפוי אחרי הבחירות.

אבל להבטחה זו יש ערך רק אם מי שנתן אותה יהיה אז בשליטון. משום כך חשוב לניכסון כי גולדה תמשיך לכהן כראשי-ממשלה גם אחרי הבחירות בקיץ הקרוב. זו הסיבה שגולדה לא יכלה ל" עון בהופעתה הפומבית בטלוויזיה האמריקאית, מה שהיא טוענת כל הזמן בארץ: שהיא לא תהיה עוד ראשי-ממשלה.

הצלחתם של מראייני תחנת הטלוויזיה האמריקאית סי.בי.אס, ללחוץ את גולדה אל הקיר ולסחוט מפיה הודאה כי החלטה להפוך אינה סופית, לא היתה נוחה לגולדה מנימוקים טכסיים פנימיים. כל-פי צמרת מפלגתה היא רוצה להמשיך ל" העמיד פנים כמי שהחלטתה לפרוש סור פית, כדי לסחוט מחבריה מקסימום של ויתורים ולמנוע כל נסיון לחלוק על דעה או לא לקבל את עמדותיה.

משום כך היתה זו גולדה עצמה (ראה דף תשק"ף) שמיערה להודיע לפנחס ספיר כי אין לייחס בעצם משמעות לדבריה בי טלוויזיה האמריקאית.

מיפלגות

השד אינו נרא

ניסוח דוי-משמעותי

בסיכום ועידת המפד"ל

במבט ראשון נראה היה כי ההחלטה המדינית שהתקבלה פה אחד בוועידת ה"מפד"ל השבוע, לפיה תפרוש המפד"ל מכל ממשלה שתחליט לוותר על שטחים ביהודה ושומרון, היא החלטה קיצונית ולאומנית העלולה לחולל משברים איני סופיים בהרכבת הממשלה הבאה.

ניתוח יסודי של נוסח החלטה מוכיח כי כמו כל החלטה אחרת של המפד"ל, הרי גם החלטה מבחינה ומסחידה זו מנוח סחת בצורה כזו שניתן לפרשה מכל כיוון רצוי. הסעיף העיקרי נוסח בון הלשון: "לא תוכל המפד"ל להיות שותפה ל" אחריות ממשלתית אם תוגש עליידי הי ממשלה לכוננת שלום שיהיה בה משום ויתור על חלקים מארץ-ישראל — נחלת אבותינו."

ההלכה אינה קובעת כלל שיהודה וי שומרון נכללים כולם בתחום "נחלת האי-בות". עוד יותר מואת. לפי ההלכה הרי מקומות כמו עכו ובית-שאן אינם נכללים כלל בנחלת האבות. ניסוח זה מאפשר ל"מפד"ל להיראות תקיפה בנושא הוויתור על השטחים כלפי בוחריה, אך משאיר לה תירוץ למקרה שתיאלץ לוותר ולהיכנע.

ההחלטה גם אומרת שהמפד"ל "לא תהיה שותפה לאחריות ממשלתית לתוכי נית שלום אם תוגש עליידי הממשלה" — שוב ניסוח מאפשר למפד"ל לקבל תוכי נית שלום אם, למשל, היא תוצע עלי-ידי ממשלת ארצות-הברית ולא ממשלת ישראל.

כדי לא לאפשר למקריית להכריע, נקי בע בהחלטות הוועידה מי יכריע לגבי הנר שמת ההחלטות: הנחלת המפלגה או סיי עתה בכנסת. שני מוסדות אלה הורכבו בצורה המבטיחה רוב למתונים במפלגה בכל מצב שיווצר.

השד המפחיד בתדימתו ניסתה המפ"ד"ל לצייר את עצמה השבוע, אינו בעצם נורא כל כך.

מגישה:

טיולים מודרכים

★ לאירופה

★ המזרח הרחוק

★ סביב העולם

שׁוֹיֵט סוֹבוֹת

באניה "נילי"

מ-7 באוקטובר עד ה-22 באוקטובר ביקורים ב: רודוס, פיראוס, ברצלונה, ניצה, ליבשה, נפולי, קטניה, אסטנבול

המחיר: החל מ-2650 ל"י

שׁוֹיֵט סוֹבוֹת

באניה "דן"

מ-1 באוקטובר עד ה-13 באוקטובר ביקורים ב: קוסדסי, פיראוס, גנואה, מרסייל, נפולי, פלרמו, הרקליון

המחיר: החל מ-1825 ל"י

שׁוֹיֵט

ראש-השנה

באניה "נילי"

מ-23 בספטמבר עד ה-5 באוקטובר ביקורים ב: פיראוס, סלוניקי, גנואה, ניצה, נפולי, פלרמו

המחיר: החל מ-2125 ל"י

חונרות והרשמה בכל משרדי הנוסיעות!

הטיוט הטוב ביותר